

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ
ŘÍJEN 2013*** ROČNÍK XIV.*** ČÍSLO 10

Citát inspirující:

Aforismy jsou prvočísla literatury.

Ivan Fontana

Ilona PLUHAŘOVÁ

PODZIMNÍ JIČÍN

**V dál krajinou Cidlina lenivě probublává,
na Veliši, pahrbku velbloudím, mlčí láva,
vrch Zebín spí, kolébán podzimním rozjímáním,
sbor statných lip aleje šumivě pěje stráním.**

**Zář zlatého listoví barevné housle ladí,
plášť tajemna zahalil Čerovku do kapradí.
Na Knížeti kapřici requiem konce cítí,
den, přemožen, dodýchá v noční síti.**

(úryvek)

DEVATENÁCTÝ MĚLNICKÝ PEGAS

Již podevatenácté se sešli v Kulturním domě v Mělníku básnířky a básníci (v sobotu 5.října 2013), aby vyslechli verše svých kolegyní a kolegů a zároveň převzali ocenění z rukou organizátorů jedné z vůbec nejstarší literární soutěže v Čechách.

Nechyběly tradiční koblihy, burza básnických sbírek a usměvavé pohledy organizátorů, především dobré duše soutěže Magdy Líbalové, ale i dalších „Pegasáků“. Jezdím na Mělník řadu let a pochopitelně bylo o čem povídat ještě před zahájením a v tzv. „kuloárech“. Však jsme se z řadou účastníků celý rok neviděli.

Vlastním programem provázel Pavel Malák. Příjemně překvapily děti ze třetí třídy místní ZŠ, které si připravily pásmo složené s poezie členů Pegasu, ale i zazpívaly, zahrály a zatancovaly. Tohle „podhoubí“ je pro naši kulturu velmi důležité, třeba právě z těchto dětí vyrostou příští básníci nebo aspoň lidé, kteří budou mít rádi poezii a kulturu jako celek. Jen snad škoda, že po jejich vystoupení se v hledišti zvedla vlna rodičů a svoje ratolesti odvedla domů, aniž by si společně vyslechli další část programu.

V ní předsedkyně společnosti JANUA doktorka Jaroslava Čajová (mimochodem chystám s ní rozhovor pro ČAJ) přednesla výsledky literární soutěže „Mladoňování“ na počest 240.výročí narození Josefa Jungmanna. Verše oceněných autorů přednesla doktorka Marie Neudorfllová-Lachmanová, mimochodem autorka knihy „České ženy v 19.století“, která má blízký vztah k Jičínu, kde žila a dokonce maturovala na místním gymnáziu (také přislíbila rozhovor ČAJi).

V závěrečné části přednesl předseda poroty Jaroslav Schnerch zhodnocení letošního ročníku soutěže, do kterého přispělo celkem 121 účastníků ve čtyřech kategoriích. Tvorbu oceněných potom recitovali Alena Krtilová a Pavel Malák, ten navíc program doplňoval kytarovými hudebními předěly.

Hlavní cenu v kategorii D – autoři, kteří vydali sbírku získal Martin Koreček z Chrudimi. V dalších kategoriích potom zvítězili Tomáš Bušek z Prahy (kategorie C – nad 30 let), Tereza Hejdová z

Třtic (do 30 let) a Barbora Svobodová z Rakovníku (do 15 let). I náš spolek byl díky mému čestnému uznání zastoupen mezi oceněnými.

Rád se opět na podzim příštího roku na Mělník vrátím. Pořadatelé chystají již 20.ročník, který vyhlásili (uzávěrka je 31.května 2014 a propozice v Kobře uveřejním). Závěrem musím souhlasit se slovy poroty ze sborníčku vítězných prací: „Pište tedy dál, objevujte v sobě i v bližních dobré vlastnosti, svou poezii je rozvíjejte a pamatujte na to, že poezie činí člověka lepším a šťastnějším.“

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Ilona Pluhařová, Bohumír Procházka a Václav Franc se zúčastnili 10.Martinské poetické jeseně, která se konala ve dnech 20.-22.září 2013 v Martině. V rámci setkání byl vydán sborník účastníků z loňského ročníku, kde je zastoupena tvorba Bohumila Procházky (povídka Ostroměř – Málem potlamě) a Václava Franc (povídka Jak se stará Macháčková stala strojvedoucí). Na oficiálním čtení v Turčianskej knižnici v Martině zazněly ukázky z tvorby všech jičínských autorů, stejně tak i na neoficiálních „čítačkách“ v prostorách Obecního úřadu v Košťanoch nad Turcom. Mimo jiné zde představila Ilona Pluhařová svoji knihu „země bledulek“.

- V úterý 10.září 2013 se v rámci knihovnické dílny v Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně konalo vystoupení sdružení regionálních autorů DIV „Smlouva s ďáblem“. Stejně vystoupení se uskutečnilo v Pecce ve středu 2.října 2013.

- Josef Jindra uveřejnil ve vlastivědném sborníku Českého ráje a Podještědí „Od Ještěda k Troskám“ číslo 3/2013, ročník XX. Několik svých příspěvků. Například báseň „Poděkování Josefu Brožovi“, či připravil odezvu na minulé číslo OJKT. Velmi zajímavý je především článek v příloze „Dokumenty“, a to studie „O úpadkovosti současné češtiny coby jednom z úpadkových znaků výrazné části současné české společnosti“.

- Jana Benešová uveřejnila v informačně – kulturním zpravodaji Studijní a vědecké knihovny v Hradci Králové „U nás“ (ročník 23, číslo 3/2013, vyšlo 18.září 2013) článek o setkání autorů v Jičíně (25.května 2013) „V Jičíně se sešli básníci“.

- Václav Franc získal na 19.ročníku Mělnického Pegasu v kategorii D (autoři, kteří vydali sbírku) čestné uznání za soubor básní „Mapa mého života. Ve sborníčku vítězných prací je uveřejněna jeho báseň „Čím bych chtěl být“. Vyhlášení se konalo v sobotu 5.října 2013.

Václav

ČAJ č. 85 : MAGDALENA POKORNÁ A LUDOVÍT FARKAŠ

Podzim převzal svoji vládu nad přírodou a doušek osvěžujícího ČAJe přijde jistě vhod, zvláště když jsem do naší ČAJovny pozval dokonce dva hosty, a to Magdalenu Pokornou s její poezií, která je mně autorsky blízká, a inspirován návštěvou Slovenska i Ludovíta Farkaše s jeho poetickým náhledem na svět.

Magdalenu Pokornou jsem vám před časem představil v Kobře prostřednictvím její knížky „Čertovské (ne)pohádky“.

Rozhovor poskytl ČAJi majitel nakladatelství Balt-East Antonín Drábek. Svěřil se s nelehkým údělem malého nakladatele, ale ještě stále sní: “Ještě vydat aspoň jednu pěknou knihu v pevné vazbě!”

Slovenská návštěva Martina a rozhovor s Milanem Gondou, mimochodem jeho tvorbu jsem v ČAJi představil letos v březnu,

mě přesvědčil, abych uveřejnil jeho práci „Druhá literatura existuje“. Autor rád přivítá ohlasy na jeho pojednání, která rád uveřejním v některém z dalších čísel ČAJe.

Domácí autory v říjnovém ČAJi pouze skromně zastupuje Dana Beranová svými „písnovými texty“.

Říká se, že podzim inspiruje básníky svojí mnohobarevností, doufám, že i říjnový ČAJ zaujme čtenáře rozmanitostí. V listopadu přinesu zprávu o své cestě do Banské Bystrice a zcela určitě i nějaký pozdrav ze Slovenska, neboť právě tvorbě slovenských autorek a autorů je zasvěcen letošní ročník ČAJe!

Václav

AUTORSKÉ ČTENÍ V HOŘICÍCH

Včera (7.září 2013) se v hořickém antikvariátu uskutečnilo avizované čtení autorů viz příloha snímek1 . Účast byla

Antikvariát Hořice, Husova 19, pořádá
v sobotu 7. 9. 2013 od 18,30 hod.

AUTORSKÉ ČTENÍ „CHŮZE AŽ NA OKRAJ...“

Payne, Straka, Janota, Pasadena

Petr Pazdera Payne

*1960 v Praze, žije v Olešnici na Moravě a v Praze. Píše zejména povídky, též eseje a dramatekly. Psát začal v devadesátých letech, v roce 1999 publikoval svůj povídkový sbírkový čtenářský a jiné variace na staré a nové, biblické příběhy. Poslední knihu povídek Pouli a pouta vydal v roce 2011 v nakladatelství Thes - Pardubice.

Josef Straka

*1972 v Kladně nad Nisou. Vystudoval psychologii na UK H a profesně se zabýval knihovnou ekumenickou psychologií. Nyní je dramaturgem kulturního programu Domu čtení Mladá knihovna v Praze. V devadesátých letech vydal básnické sbírky: *o jiné čas a Proč*, později knihy básnicko-prozaických textů: *Hotel Bristol*, 2004, *Město Mons*, 2005, *Kostel v mize* 2008, právě dopsal knihu *Mládí mrtvé*.

Vít Janota

*1970 v Praze. Vystudoval fyziku na Matematicko-fyzikální fakultě UK. Žil se jako rávtářský webový stránek, nyní je programátor na volné noze. Vydal básnické sbírky: *K ránu proti nebi*, 2002, *Fasování kořst*, 2004, *Praha zničená deštěm*, 2006, *Miniová pole*, 2008 a *Jen třídě odpod nestoží*, 2011 (všechny Dauplín, Praha) a je též zastoupen v rodinných almanachech, sbornících a antologiích.

Ivan Pasadena

*1978, žije v Hradci Králové. Vystudoval humanitní studia a evropskou historii-soudobé dějiny na FHS UK. V roce 2006 vydal sbírku básní „Antropotýjář suma sumárum čaj rum bum“, roku 2007 se umístil v literární ceně Vladimíra Vaněčka, publikoval ve sbornících této literární ceny (2007, 2008), je zastoupen v almanachu Antropotýjář 2008. V roce 2010 vyšla jeho druhá sbírka básní „Pozemíje“ v ediční řadě časopisu H. alus, ve kterém publikoval básně, esaje či reporty z výstav výtvarného umění. V roce 2012 byl redaktorem lit. časopisu Nanovo.

tradiční,mírná převaha posluchačů nad účinkujícími (7 : 4). Atmosféra byla milá útulná, podpořená čajem a bábovkou. Stručně k předvedenému z pozice laika a věčného kritika. Většinu přečteného

bych charakterizoval jako melancholický až depresivní impresionismus. Večer při návratu z akce po posezení v hospůdce jsem si tento styl pro sebe zaimprovizoval a předkládám úryvek jako ukázkou o co asi tak šlo :noc posilněná alkoholem mne vlekla uličkami mého města fasády domů fasády našich rezignujících duší, omšelé beznadějné. Proti mě si to namířil černý kocour snad se nevyhne vůl! ale ukázal že je inteligentnější než opilec a uhnul.....Výjimkou večera byl PPP, ne snad že je to můj kamarád, ale jeho čtení stálo na nohách a mělo hlavu. Zaujal mne jeho (náš) rozsudek. Předkládám volně pojatou ukázkou:

Odsuzuje se k životu, odsuzuje se k práci, odsuzuje se k milostným vztahům, odsuzuje se k sekání trávy, odsuzuje se k časnému vstávání, odsuzuje se k bezesným nocím, odsuzuje se k marným plánům, odsuzuje se k řezání dřeva, odsuzuje se k přátelství, odsuzuje se k omezenosti v tomto stylu Petr na nás chrлил přes dvě stránky nejružnějších a nejpodivnějších odsouzení. Nevím jak ostatní, ale mě to silně oslovilo. Nezbytné posezení v hospůdce Batalion bylo příjemné a přínosné. Za zády nám automaty bezhlučně předváděly světelnou šou a dozvěděl jsem se, že se hraní na automaty také říká točit kompoty. Byl to užitečný večer!

Zdravím Vás moji milí LiSáci Veselý Petr

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ

Haruki MURAKAMI - 1Q84

Vydala Euromedia Group, k.s. – Odeon v roce 2012

v překladu Tomáše Jurkoviče.

Rozsáhlý román japonského autora Haruki Murakiho (narozen 1949) má i svoje české podněty, již v úvodu je to třeba Janáčkova “Sinfonietta”, která doprovází hlavní hrdinku Aomame na její cestě za zvláštním druhem práce.

Její spolužák Tengo zase pracuje jako učitel matematiky, ale sám se pokouší psát knihy. Osudy obou hlavních protagonistů jsou oddělené, ale oba po sobě instinktivně touží, neboť prožili krátký společný zážitek v době, když jim bylo 10 let. Ale na cestě, kde se

snaží sejít, potkávají celou řadu záhad. A právě v jejich setkání hrozí i určité nebezpečí, ale ...

Aomame má zvláštní schopnost, pomocí které dokáže ukončit život člověka, ačkoliv policie nepřijde na násilnou smrt a vše vyhodnotí jako infarkt. Tengo zase potkává mladou sedmnáctiletou autorku Fukaeri, která nadiktovala rukopis knížky Kukly ze vzduchu a Tengo přepíše na popud redaktora Komacu její rukopis tak, že získá prestižní cenu, čímž spustí nečekaný sled událostí.

Kniha vyvolává fantazii čtenáře, přenáší jej do světa dvou měsíců a roku 1Q84. Vlastně právě Aomame jako by spustila svým činem na počátku románu rozjezd nového světa, jiného než byl doposud. Co znamenají slova “Little People”, které používá ve svém románu záhadná Fukaeri, kam mizí někteří lidé, kdo jsou lidé ze sekty “Předvoj” a jejího křídla “Úsvit”?

A z obsáhlé knihy (751 stran) jsem si vybral i několik citací, které přiblíží snad i vám tuto zajímavou a výborně napsanou knihu.

Cituji str. 30: “Mít rád psaní, to je u člověka, co se chce stát spisovatelem, důležitější než co jinýho.”

Str.33: “Psát je pro něho bezmála totéž jako dýchat.”

Str. 151: “Rok 1Q84. Tak tomu novému světu budu říkat, rozhodla se.”

Str.285: Ti co si doma dovolují na manželku a na děti, jsou totiž vždycky slaboši. Právě ta slabost je nutí, aby si našli někoho ještě slabšího a toho si pak podali.”

Str. 565-566: “Převážná většina lidí o pravdu, která se dá dokázat, vůbec nestojí. Pravda se skoro nikdy, abych použil tvůj výraz, neobejde bez silné bolesti. A na nějakou pravdu, která bolí, se ti každý leda vykašle. Lidé potřebují něco jiného: krásné a líbivé příběhy, po kterých jim jejich vlastní existence bude připadat alespoň o trochu smysluplnější. Přesně pro tohle vznikají náboženství.”

Str. 576: “Osud vás dvou se nám tu neprotíná jen pouhou shodou okolností. Vy dva jste do tohoto světa vstoupili, protože se to muselo stát. A tím, že jste vstoupili, jste taky, ať se vám to líbí, nebo ne, získali každý v tom světě svou zvláštní úlohu.”

Knihu vřele doporučuji, i když to chce dost času, aby člověk – čtenář pochopil celou řadu tajemství knihy, ale stojí to opravdu za to!

Václav

Foto pro historii: v zářijové Kobře jsem uveřejnil fotografii z prvního setkání v roce 2003 v Turčiankej knižnici v Martině. Tentokrát tedy po deseti letech opět v Martině na 10.Martinskej poetickej jeseni a dokonce i ve stejném „zasedacím pořádku“ (odleva Franc, Pluhařová a Procházka). Jen Moniku Eberlovou nahradila Ilona Pluhařová. Kdo ví, jaká bude fotografie třeba v roce 2023?
Foto: Bibiana Melišová- Paniaková

P.S. Mimochodem přílohou říjnového čísla Kobry je i tradiční pohled na Martinskou poetickou jeseň.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 14. Číslo 10. Říjen 2013.

(5.října 2013)

www.ikobra.cz